

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exacta Observantia S. Constitutionum Urbanarum, à
Innocentio XII. Pontifice Maximo impensè præcepta Fr.Fr.
Minoribus S. Francisci Coventualibus Provinciæ
Coloniensis: ac munita clementissima ...**

Wissingh, Anton

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Paragraphus IV. Ponitur Titulus nonus Constit. Urban. de modo reparandæ
necessitatis, & evitandæ superfluitatis, in cap. IV. Regulæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49637](#)

vel apud alios retinuisse deprehensus fuerit,
biennio utraque voce privetur ac insuper
juxta harum Constitutionum Decreta velut
proprietarius puniatur.

VI. Ministri verò, aliquique omnes, ad quos
spectaverit, Superiores, diligenter inquirent;
an apud se, vel apud alios Fratres nostri pec-
cuniā quovis prætextu possideant, vel reti-
neant, teneantur: & quos deprehenderint,
graviter, severèque ut proprietarios puniant,
easque pecunias in publicum ærarium con-
ferant. Si quis autem eleemosynam à quovis
sibi datam authoritate propria dispensare au-
sus fuerit, ab eo Conventu, ubi de familia de-
git, expellatur.

Paragraphus IV.

*Ponitur Titulus nonus Constit. Urban. de modo
reparanda necessitatibus, & evitanda su-
perfluitatis, in cap. IV.*

Regulae.

I. **A** Nte omnia singulis Provincialibus
Ministris præcipitur, ut juxta
Sacri Concilii Tridentini Decre-
ta, Apostolicas sanctiones, & Sacrae Congre-
gationis Visitationis Apostolicæ statuta, in
unaquaque provincia alendorum Fratrum
præscriptio fiat: quâ diligenter factâ, maximè
tempore, ut in omnibus locis etiam
opus

opus est, ut Prælati ipsi, quibus ex injuncto Regulæ præcepto incumbit, omni vigilantiâ, charitate, & solertia ea omnia, quæ singulis Patribus non ad viatum & vestitum tantummodo, verùm & ad infirmitates sublevandas, ad studia prosequenda, ad itinera peragenda, ad labores reficiendos, & ad consimilia quæcumque onera perferenda necessaria erunt, paternâ benignitate & solicitudine, nullâ (quando necesse fuerit) dilatione factâ providere debeant; habitâ tamen ratione ad ea, quæ pro reparandis Ecclesî, & Conventus necessitatibus juxta felic. record. Pauli V. Decretum assignanda sunt.

II. Quapropter quibuscumque singularum Provinciarum Capitulis seu Capitularibus Congregationibus, post harum Constitutionum promulgationem proximè & immediatè celebrandis, sub obtestatione divini judicii, firmiter ad meritum salutaris obedientiæ præcipimus, & mandamus, quatenus omni aliâ omissâ (si opus fuerit) curâ, omnique postposito gravi negotio, in hoc unum præcipue & singulariter intendant, ut de succurrentis Fratrum necessitatibus certum hoc & infallibile Decretum stabilietur.

III. Cujuslibet Conventus redditus & Eleemosynæ tam certæ quam incertæ supputentur, earumque pars in specie nominan-

44   *Obligatio F.F. Min. Conv.*

minanda , & ad id dumtaxat deputanda ,
quæ discreto Capituli conventus judicio ,
pro præfatis Fratrum in eo Conventu de fa-
milia degentium necessitatibus sufficiens vi-
sa fuerit , applicabitur , & in nullos alias
ulus ullo umquam etiam urgentissimæ ne-
cessitatis prætextu , seu ullâ cujuscunque au-
thoritate converti possit , sed ad effectum
præcisè dictarum necessitatum fideliter af-
servetur.

IV. Quod si contingat portionem
hanc non esse sufficientem , superiori loca-
li præcipitur , ut ex ceteris Conven-
tus redditibus , seu Eleemosynis tantam
quantitatem præfatæ insufficienti portioni
adjiciendam excipiat , quantam ad easdem
prædictas Fratrum necessitates sublevandas
necessariam esse compererit .

V. Hæc autem reddituum seu Eleemo-
synarum portio pro Fratrum prædicatorum
necessitatibus applicata quolibet anno , tem-
pore congruo ab eodem Capitulo statuen-
do , si in pecuniis non fuerit , ad pecunias
redigatur , quæ in commune Conventus
depositum inferantur , ac tali lege custodi-
antur , ut nemini ex superioribus , neque
Guardiano , aut Provinciali , vel Visitato-
ribus , nec etiam Ministro ipsi Generali , aut
Conventus ejusdem Capitulo , nisi pro præ-
fatis necessitatibus reparandis , eas ullo mo-
do impendere liceat .

VI.

VI. Si verò de pecuniis reddituum unus anni jam ad effectum necessitatum (ut præfertur) Fratrum applicatorum aliquid supererit , nemini ex Superioribus nominatis, aut Conventū Capitulo in alios usus eas convertere, vel, ut alii convertant, imponere, neque diminuere , seu diminui facere ulla tenus liceat : illarum enim quæ supererint , pecuniarum , Fratrum necessitatibus jam reparatis , omnino & absolutam dispositionem Capitulo Provinciali , seu Capitulari Congregationi proximè celebrandæ tantummodo reservamus , ac reservatam esse volumus , & decernimus.

VII. Qui verò Prælatorum secus fecerit , præfatas pecunias , personalibus Fratrum necessitatibus applicatas , etiam quæ superfuissent , in alios usus Conventui quoque utiles, vel penitus necessarios absque expressa ejusdem Provincialis Capituli , seu Congregationis in scriptis obtenta licentia , quoquo pacto convertere ausus fuerit , mox officio & dignitate privetur , & ad cetera in posterum Religionis munera , & dignitates sit inhabilis , nec ad passivam vocem ulla tenus restituī possit , nisi à tertio post perpetratam culpam Generali Capitulo , si videbitur.

VIII. Superioribus autem , qui ad necessaria decernenda , providenda , & dis-

pen-

46   *Obligatio F.F Miner. Conv.*

pensanda, ex vi Regulæ constituti sunt ordinarii judices, quām maximè invigilandum est, ne eorum curæ commissi Fratres indigentiis, necessitatibus, & angustiis presfi, corporis & animæ pericula subeant, Discretè itaque, prudenter, ac (ut uno verbo dicatur) paternè prorsus, quæ necessaria erunt, unicuique etiam eorum familiæ minimo absque ullâ dilatione, absque increpatione, sed læto & hilari vultu impertiri curabunt.

XI.   Econtrà verò Fratres omnes subjectos patienter sufferre decet, si quando urgente necessitate, sive per dilationem, sive alio quovis modo aliquantulum eos pati præter superioris optata contingeret. Ita enim procul dubio fiet, ut Superior subjectos Fratres, Fratresque subjecti Superiores vicissim omni charitatis officio prosequentes, sanctam, quietam, & ab omnibus seraphicæ Regulæ, sanctarumque constitutionum transgressionibus alienam, & immaculatam vitam traducant.

X.   Quod si Superiores Fratres ipsos non ut filios, sed ut servos, omni necessitati sive ex injuria, sive ex contemptu subesse patientur; certissimum est, eos in deteriora lapuros, & ad loculos contra jus, fasque, & ad Constitutionum ipsarum, & Regulæ transgressionem se se conversuros.

XL

XI. Quapropter nihil, quodeorum partium sit, omittant Prælati, ut supra gregem suum invigilent, ne commissarum eis ovium sanguis de manibus eorum requiratur: ac pro comperto habeant, quod (ut inquit D. Gregorius) non potest esse pastoris excusatio, si lupus ovem rapiat, & Pastor neciat.

XII. Regula verò, seu norma eorum, quæ necessaria, quæve superflua, & quæ diminuta fuerint dignoscendi, ea Superiori præscribitur, ut pensatis hinc inde loco, tempore, pretio, rebus ipsis, & aliis circumstantiis, triplicem necessitatem secernat, personarum nimirum exercitiorum, & meritorum: personarum quidem; nam plura ægro quam sano, seni quam juveni debentur. Exercitiorum; cum pluribus egeat Regens quam studens, artifex quam ignarus, & iners: meritorum demum; quia plura Patribus Provinciæ & Magistris, & magis Concionatoribus, quam ceteris Patribus necessaria sunt. Providè igitur unicuique (ut opus fuerit) discretus Pastor, quæ necessaria sunt, distribuat; sic enim in primitiva nascentis Ecclesiæ ætate (ut apud Acta Apostolorum habetur) erant illis omnia communia; dividebatur autem singulis prout unicuique opus erat.

XIII. Superioris itaque arbitrium, & judicium æquis adeo conditionibus liberatum

Fra-

48   *Obligatio F. F. Minor. Conv.*

Fratres omnes promptè sequentur , eique semetipſos (niſi de excessu vel defectu iudicii , & arbitrii notoriè aliquid conſtitetur) in omnibus conformabunt & coaptabunt.

XIV. Superiores autem , quidquid depositat Fratrum necessitas , per Officiales conventus in propriâ tamen specie , non verò in pecuniis Fratribus ipſis benignè , paternèque subministrabunt. Provisiones , ſeu annuæ præstationes , quæ Superioribus ipſis , ſeu aliis quibuscumque Conventuum Officialibus assignabantur , nullatenus deinceps ab ipſis conventibus tribuantur aut ullo modo à quibusvis , ipſis etiam eorumdem Conventuum Officialibus exigantur. Qui autem alias Fratrum necessitatibus succurrere , ſeu quæcumque eis necessaria aliter subministrare , ſive huic decreto contraire prælumperint , privationis officiorum eo ipſo pœnam incurram.

XV. Indiscretus autem Superior , qui naturæ ſimul & Regulæ jura , aut necessaria denegando , aut leviter ſuperflua concedendo , ſeu alias quomodolibet violaverit , ab officio cecidisse ſe ſciat.

XVI. Inquirant autem diligentiori examine Generalis Minister , & Provinciales in eorum visitationibus , num diſpenſationes hujusmodi æquè , ac juxta regularis disciplinæ statuta factæ fuerint : quod si iniquè , & indis-

indiscretè factas esse compererint, severè in eos,
ad quos spectaverit, animadvertant.

In C. VI. Regulæ Tit. 2. §. 4. Si quis autem Fratrum, postquam Urbanæ Constitutiones hujusmodi ad ejus notitiam pervenerint, omnia bona, quæcumque illa fuerint, sive eis de facto utatur, sive ea apud Sæculares ullo pacto detineat, non revelaverit, & conventui, cuius filius est, quantum ad omne & quodcumque jus eo ipso non resignaverit, omnium legitimorum actuum jure, & utraque voce biennio privetur, aliisque proprietariorum pœnis subjaceat. Hucusque textus S. Constitut. Urbanarum. De mensa communitate agitur in Constitut. Urbanis Tit. 19. in c. 3. Regulæ. De loco communis vestiarii, in quo omnia vestimenta Fratrum cum lanea, tum linea separatim tamē asservari debet, agitur tit. 25. in c. 2. Regul. vide ibi. Ubi notanter dicitur, quod singulorum vestimenta debeant separatim conservari in communi loco vestiarii; at de Fratrum particularium pecuniariis elemosynis supra in Decreto statuitur & mandatur, quod debeant in communi ærario Conventui incorporari, & confundi. Quas particulatas explicans Hyacinthus Donatus Ord. Prædicat. Provincialis utriusque Provincia Calabria, tom. 3. in resolutoria praxi rerum regularium Tr. I. 5. q. II. §. II. adducens verba Trident. Sess. 25. de Regularibus c. 2. ubi dicit: sed statim ea Superiori tradantur, conventuique incorporentur, inquit: quid enim est incorporari, nisi

D

con-

confundi, vel misceri cum aliis bonis Monasteriorum sine ullo discrimine peculii? h. i. Ex quo liquido infertur, quod non debeant singulorum pecunia separatae separatim conservari; sed debeant confundi sine discrimine peculii, id est, ita misceri, ut discerni nequeant. &c.

CAPUT III.

Adducuntur verbo-tenus omnia Rescripta Magnatum hujus Provinciae Colonensis, in quibus clementissime suam protectionem ex manentiam ad promittunt Fratribus Minoribus Conventualibus pro exacta Observantia S. Constitutionum Urbanarum: eo ordine temporis recensentur, quod impetrata sunt successivè in visitatione Conventuum Provinciae.

RESCRIPTUM I.

Reverendissimi, & Illusterrissimi Domini D. Horacii Philippi, Dei & Apostolicae Sedis gratia Archi-Episcopi Thebarum, ac Sanctissimi Domini N. D. INNOCENTII divinâ prouidentiâ Papæ XII. Prælati domestici, & Assistentis, ejusdemque ac dictæ S. Sedis Apostolicae ad Tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniae partes cum potestate Legati à Latere Nuntii.

Ad-